ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. & ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਪਿੱਲੰਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. & ਹੋਰ

(2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7657-7658)

ਮਾਰਚ 31, 2022

[ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜੀਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕਰਨਾਟਕ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1961 – ਧਾਰਾਵਾਂ 2(27), 2(33), 2(34), ਧਾਰਾ 48-ਏ ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ – ਕਰਨਾਟਕ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਨਿਯਮ, 1974 – ਨਿਯਮ 19 – ਫੈਸਲਾ: ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ ਨਿਚਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ – ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇਆਂ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਚਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਾ ਰੀਮਾਂਡ ਕੀਤਾ – ਹੋਰ, ਧਾਰਾ 48-ਏ ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਸੀ – ਇਹ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ 2010 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 19.95 ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਮੈਮੋ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੂਰ-ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਿਰਕਸ਼ਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ – ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਕੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1950 ਦੇ 2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 30.12.2014 ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 23720/2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 25.07.2002 ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਨਾਲ ਹੀ, ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1563 ਦੇ 2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 30.12.2014 ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 23034/2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 25.07.2002 ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 24.05.2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ – ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ – ਜਦੋਂ ਨਹੀਂ ਆਜਾ ਸਕਦਾ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਕਰਨਾਟਕ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1961 – ਉਦੇਸ਼ ਦੀ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ – ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ – ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਥਰਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਭਰਮਜਾਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ– ਕਰਨਾਟਕ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1961।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7657-7658 ਦੇ 2017।

ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 30.12.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।**ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ** 1563 ਦੇ 2007 (ਐਲ.ਆਰ.) ਅਤੇ1950 ਦੇ 2007 (ਐਲ.ਆਰ.)।

ਏ. ਐਨ. ਵੇਨੁਗੋਪਾਲ ਗੌਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡ., ਬਾਲਾਜੀ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਮੁਹੰਮਦਸ਼ਾਹਰੁਸ਼, ਰਮੇਸ਼ ਬੀ., ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਾਰਤਾਓਂ ਲਈ।

ਐਮ. ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡ., ਅਸ਼ੋਕ ਬੰਨਿੰਦੀ, ਅਵਿਰਲ ਚੰਦਰਾ, ਸੁਜੀਤ

ਕੁਮਾਰ, ਸੁਭ੍ਰਾਂਸੂ ਦਾਸ਼, ਅੰਸ਼ੁਮਾਨ ਨਾਇਕ, ਸੁਭ੍ਰਾਂਸੂ ਪਾਧੀ,ਆਸ਼ੀਸ਼ ਯਾਦਵ, ਰਕਸ਼ਿਤ ਜੈਨ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜੀਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 30.12.2014 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1563 ਦੇ 2007 ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1950 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਹਨ।

2. **ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:**

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੱਲੰਮਾ ਵਾਈ/ਓ ਸਵਰਗੀ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 27320/2002 ਅਤੇ 23034/2002 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 27.02.1989 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਨਾਟਕ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 30.04.1982 ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 24.05.2002 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 30.04.1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਭੂਮੀ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਐਚ ਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗਦਕਾਵਲ ਪਿੰਡ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਉੱਤਰ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ(ਜ਼) 4/7, 4/2 ਅਤੇ 1/11 ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 35 ਗੁੰਟਾ, 25 ਗੁੰਟਾ ਅਤੇ 1 ਏਕੜ 14 ਗੁੰਟਾ ਮਾਪਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੱਲੰਮਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੋ

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਸਵਰਗੀ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਐਸ/ਓ ਚਮੱਪਾ ਨੇ 30.08.1954 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਵੇਂਕਟੱਪਾ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਡੇਕੱਪਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਡੇਕੱਪਾ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਯਾਨੀ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ(s) 4/14 ਅਤੇ 65 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 30.04.1982 ਨੂੰ ਨਾਡੇਕੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 4/7 ਦੇ 35 ਗੁੰਟੇ, ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 4/2 ਦੇ 25 ਗੁੰਟੇ ਅਤੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 1/11 ਦੇ 25 ਗੁੰਟੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਨਾਡੇਕੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 08.09.1982 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਡੇਕੱਪਾ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਦਾਨ ਲਈ 460 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ 27.11.1984 ਨੂੰ ਨਾਡੇਕੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੂੰ ਨਾਡੇਕੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 31.12.1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਪੁੱਤਰ ਬਾਇਰੱਪਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 30.10.1974 ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕੀਅਤ ਕਾਲਮ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12461/1984 ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਐਲ.ਆਰ.ਏ. ਨੰਬਰ 179/1986 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 27.02.1989 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 1993 ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ।

5. ਮਾਰਿਯੱਪਾ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਨੇ ਬੈਂਗਲੋਰ ਉੱਤਰੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅੱਗੇ 1989-90 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 1/11 ਵਿੱਚ 29 ਗੁੰਟੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 25.04.1992 ਨੂੰ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਆਰ.ਏ. ਨੰਬਰ 16/1999-92 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ 26.09.1992 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਚੂੰਕਿ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 1993 ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 118/

2001 ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਉਪ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਸ ਉਪ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 19.04.2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 20782 2002 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ 01.07.2007 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਵੀ ਖਾਸ ਉਪ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ

ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 20187/2002 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3971/ 2002 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

6. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਨੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਿਲ ਕੋਰਟ, ਬੈਂਗਲੋਰ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 7459/1991 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 1/1 ਦੇ ਸਰੀਗੰਦਾਦਾਕਵਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 1 ਏਕੜ 14 ਗੁੰਟਾਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਗਿਆ। ਸਿਵਿਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 319/1993 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 08.07.1998 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 2/9 ਗੁੰਟਾਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 7459/1991 ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 21.05.2003 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ, ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1134/2003 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 10.01.2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਨੇ 2002 ਵਿੱਚ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 30.04.1982 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਲਿਪਿਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਮੋ ਮਿਲਣ ਉੱਤੇ, ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਚ ਲਈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 23034/2002 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸਹੀਅਤ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 27230/ 2002 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 04.12.1989 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਲ.ਆਰ.ਏ. ਨੰਬਰ 719/1986 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 30.07.92 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ।

8. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਖਿਅਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ, 25.07.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 27230/2002 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 23034/2002 ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 24.05.2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

9. ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 23034/2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1563/2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 27230/2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1950/2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1950/2007 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 27230/2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ 30.04.1982 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਐਲ.ਆਰ.ਏ ਨੰਬਰ 179/1986 ਵ

10. ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 20334/2002 ਵਿੱਚ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂਕ 30.04.1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲਾ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ 24.05.2002 ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ।

11. ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਵੇਨੁਗੋਪਾਲ ਗੌੜਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1955 ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1993 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਸਨ, ਨੇ ਨਾਦਕੇਰੇਪਾ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਾ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

12. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਸ੍ਰੀ ਕਿਰਣ ਸੂਰੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾਦਕੇਰੇਪਾ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਮ ਲਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜੀ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ "ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇੱਪਾ" ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾਦਕੇਰੇਪਾ ਨੇ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂਕ 30.04.1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਨਾਟਕ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1961 (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 2(33) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

13. ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਵੇਨੂਗੋਪਾਲ ਗੌੜਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48-ਏ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 31 ਦੇ 1995 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਲਰਿਕਲ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਮੈਮੋ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਹੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਔਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਿਯੱਪਾ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਂਕਟੱਪਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 28.09.1954 ਨੂੰ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ 30.08.1954 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੇਂਕਟੱਪਾ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁੜ ਸ਼ਰਾਭਰਦਯਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 07.07.1954 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜੋ 21.10.1954 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਰਾਭਰਦਯਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਦਾਨ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਸ਼ਰਾਭਰਦਯਾ ਨੂੰ ਕਿਹੇ ਗਏ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਸ਼ਰਾਭਰਦਯਾ ਨੇ 29.04.1955 ਅਤੇ 23.05.1956 ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀਤੇ। ਇਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 24.09.1964 ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਭਰਦਯਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਂਕਟੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਤਿਆਗ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਭਰਦਯਾ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਅਤੇ ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਡਾਕੇਰੱਪਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (34) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ।

15. ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (34) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ। 'ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (33) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ। ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (27) ਵਿੱਚ 'ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਨ ਹੈ 01.03.1974।

16. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਨਾਦਕੇਰੱਪਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਕੰਮ. ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 2021 ਦਾ ਨੰਬਰ 103954। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਰਿਯੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਮਿਤੀ

27.12.1974 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜੇਪਾਲਿਆ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਬੰਗਲੌਰ, ਉੱਤਰੀ ਤਾਲੁਕ ਮਿਤੀ 27.12.1974. ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨੰਬਰ 7, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-IV ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫਾਰਮ ਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਰਨਾਟਕ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਨਿਯਮ, 1974 ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਛੋਟੇ 'ਨਿਯਮਾਂ' ਲਈ)। ਨਿਯਮ 19(1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਧੀਨ:

"ਫਾਰਮ 7

[ਦੇਖੋ ਨਿਯਮ 19(1)]

ਸੈਕਸ਼ਨ 48-ਏ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਤੋਂ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ.....ਤਾਲੂਕਾ

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ.....

ਉਮਰ.....ਪੇਸ਼ਾ.....ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ

ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਾਂ:

ਮੈਂ .....ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਕਰਨਾਟਕ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ, ਜਿਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ:

1. ਸਵੈ

2. ਪਤਨੀ

3. ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ

4. ਅਵਿਵਾਹਿਤ ਧੀਆਂ

5.

ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ

ਸਥਾਨ:.....

ਮਿਤੀ:.....

ਅਰਜੀ ਦਾਤਾ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਧੂਰੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਅਰਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

17. ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀਨਗਦਾਨਕਵਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 11/1, 4/2 ਅਤੇ 4/7 ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹਨ; ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ।

18. ਜ਼ਮੀਨਦਾਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਇੱਕ ਬਣਾਉਟੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਣਾਉਟੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਖੁਦ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ 27.12.1974 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਅਤੇ ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ 1955 ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਦਾ ਯੋਗ ਸੀ।

20. ਹੁਣ, ਆਓ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਮਾਰਿਯੱਪਾ 30.08.1954 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ ਨੇ 30.10.1974 ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਲਮ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਚੰਨੱਪਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।

ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ, ਜੋ 31.12.1974 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸ਼ੈਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਬਿਆਰਪਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 30.04.1982 ਨੂੰ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ(s) 4/7, 4/2 ਅਤੇ 1/11 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 35 ਗੁੰਟਾਸ, 25 ਗੁੰਟਾਸ ਅਤੇ 25 ਗੁੰਟਾਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੇ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਏ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 12461/1984 ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਲ.ਆਰ.ਏ. ਨੰਬਰ 179/1986 ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਐਲ.ਆਰ.ਏ. ਨੂੰ 27.02.1989 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ 15.10.1993 ਨੂੰ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 27230/2002 ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 30.04.1982 ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 27.02.1989 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 13 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਐਲਆਰਏ ਨੰ.179/1986. ਦੇਰੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸਿੱਖੇ ਨੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਹਨਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

21. ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਲ.ਆਰ.ਏ. ਨੂੰ ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੁਆਰਾ 27.02.1989 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਲ.ਆਰ.ਏ. ਨੰਬਰ 179/1986 ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 1992 ਵਿੱਚ, ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੇ 1989-90 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ 29 ਗੁੰਟਾਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ

ਨੰਬਰ 11/1 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ 25.04.1992 ਨੂੰ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੀ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ 26.10.1995 ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਰਥਾਤ ਆਰ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 118/2001 ਨੂੰ ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਉਪ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ 19.04.2002 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਦਾਕਰੇਪਾ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 20187/2002 ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 01.07.2002 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਰਿਯੱਪਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਅਪੀਲ, ਡਬਲਿਊ.ਏ.ਨੰਬਰ 3971/ 2002, ਨੂੰ 02.08.2002 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾਦਾਕਰੇਪਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਏਕੜ 14 ਗੁੰਟਾਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 11/1 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 417/1

1991 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਚ ਨਾਦਾਕਰੇਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਮ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 319/ 1993 ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਦਾਕਰੇਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ 30.04.1982। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ-ਜ਼ਮੀਨਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"ਜਮੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਸਿਵਲ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਾਸੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ 1989 ਵਿੱਚ ਖਤੀਆਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਏ. ਨੰਬਰ 3971/2002 ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਜਮੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਰਗੇ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਲੋਂ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਓ.ਐੱਸ. ਨੰਬਰ 7459/1991 ਵਿੱਚ ਇੰਜੰਕਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐੱਫ.ਏ ਨੰਬਰ 1134/2003 ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਲੋਂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਅੱਗੇ ਐਲ.ਆਰ.ਏ ਨੰਬਰ 179/86 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 27.2.1989 ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 27230/2002 ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ 27.2.1989 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 30.4.1982 ਦੇ ਜਮੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ 2002 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਲ.ਆਰ.ਏ ਨੰਬਰ 179/86 ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 13 ਸਾਲ

ਬਾਅਦ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ..... ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜਮੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 1989 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਓ.ਐੱਸ.ਨੰਬਰ.7459/1991 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ Sy. ਨੰਬਰ 1/11 ਵਿੱਚ 25 ਗੁਨਸਤਾਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 27230/2002 ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਕੇ ਸੁਲਝਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜਮੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 13 ਲੰਮੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

22. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

23. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾਡਕੇਰੱਪਾ ਦਾ ਨਾਮ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਣੱਪਾ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 30.10.1974 ਅਤੇ 31.12.1974 ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਰਨਾਟਕ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ, ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ, ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰਾਏ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਭਰਮਜਾਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 45 ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 1974 ਦੁਆਰਾ 01.03.1974 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 133 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 19 ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਫਾਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸਵ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਆਫ ਰਾਈਟਸ ਨਾਲ ਜਾਂਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਕਿ ਉਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

24. ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਯਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੂਰ-ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਏ ਅਣਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸਵ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਸਵ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ

ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਜ/ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

25. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰੀਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਨਿਮਨ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇਆਂ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਮਨ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

26. ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

27. ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 23034/2002 ਨੂੰ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 24.05.2002 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਮੋ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੰਬਰ 31 ਦੇ 1995 ਦੁਆਰਾ 'ਐਕਟ' ਦੀ ਧਾਰਾ 48-ਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 20.10.1995 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਮਾਪ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

28. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 20.10.1995 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਮੈਮੋ 2002 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੂਰ-ਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਿਰਕਸ਼ਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ, ਡਬਲਯੂ.ਪੀ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ

ਨੰਬਰ 20187 ਦੇ 2002 ਤੇ 01.07.2012 ਨੂੰ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਦਾਕੇਰੇਪਾ ਨੂੰ ਸਾਈ.ਨੰ. 1/11 ਵਿੱਚ 1 ਏਕੜ 14 ਗੁੰਟਾਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ

ਕੀ ਉਸਦੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਾਇਕ ਹਨ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 30.04.1982 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀਜ਼ਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

29. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

(I) ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1950 ਦੇ 2007 ਦੀ 30.12.2014 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਨੰਬਰ.27230/2002 ਦੀ 25.07.2007 ਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(II) ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1563 ਦੇ 2007 ਦੀ 30.12.2014 ਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਨੰਬਰ.2304/2002 ਦੀ 25.07.2002 ਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭੂਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 24.05.2002 ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਤੇ ਇਕ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।

30. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(ਸਹਾਇਕ: ਰੂਪਾਂਸ਼ੀ ਵਿਰੰਗ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate